

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121315797
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6121315797.4

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobkyne: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, Ž. H. D., o zaplatenie 5 726,65 € s prísl., o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu č. k.: 27Csp/69/2021-86 z 03. 01. 2022, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k.: 27Csp/69/2021-86 z 03. 01. 2022 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom 27. 09. 2021 z Okresného súdu Banská Bystrica, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 5 726,65 € ako istinu úveru spolu s vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 3 768,02 €, úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5 726,65 € od 29. 07. 2020 do zaplatenia a trovy konania.

2. Súd dňa 04. 11. 2021 vo veci rozhodol rozsudkom č. k.: 27Csp/69/2021-77, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 9 494,67 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5 726,65 € od 29. 07. 2020 do zaplatenia, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok I.), a zároveň priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť 29. 12. 2021 a vykonateľnosť dňa 04. 01. 2022.

3. Súd uznesením č. k.: 27Csp/69/2021-86 z 03. 01. 2022 rozhodol o výške náhrady trov konania tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 171,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 508,13 € na účet zástupcu žalobkyne, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Toto uznesenie bolo zástupcovi žalobkyne doručené 11. 01. 2022.

4. Dňa 24. 01. 2022 bola súdu v zákonnej lehote doručená sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o výške trov konania. Žalobkyňa sťažnosť odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedla, že napadnutým uznesením boli žalobkyňi priznané trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Žalobkyňi nebola priznaná odmena za úkon predžalobná výzva z dôvodu, že tento úkon žalobkyne nemožno považovať za trovy konania podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). S takýmto právnym záverom súdu sa žalobkyňa nestotožnila. Dôvodová správa k vyhláške MS SR č. 159/2019 Z. z., na základe ktorej sa zmenila vyhláška MS SR č. 655/2004, uvádza: „Navrhuje sa úprava ustanovenia §13a ods. 1 písm. c), s cieľom zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia. Zákonodarca podmieňuje uplatnenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi

zaslaním predžalobnej výzvy. V opačnom prípade súd v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) ZoUK návrh ako neprípustný odmietne. Žalobkyňa si preto v súlade s citovaným § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky uplatnila aj náhradu trov konania za odoslanú predžalobnú výzvu, kvalifikovane vyhotovenú advokátom žalobkyne, ktorá bola žalovanému zaslaná doporučené do vlastných rúk. Žalovaný tak mal objektívne možnosť včas predísť tomuto súdnemu sporu. V tejto súvislosti považujeme realizovanie daného úkonu za preukázaný, odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý vznikol v súvislosti s uplatňovaním práv žalobkyne v súlade s § 3 ods. 6 písm. d) ZoUK. Realizovanie predžalobnej výzvy bolo totiž nevyhnutným predpokladom na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní.

5. Žalobkyňa ďalej v sťažnosti uviedla, že ustanovenie § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky pritom *expressis verbis* uvádza predžalobnú výzvu ako ďalší z úkonov právnej služby, za ktorý advokátovi patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. K zaradeniu tohto úkonu právnej služby priamo do ustanovenia § 13a vyhlášky došlo práve na základe rozpornosti súdnej praxe v otázke uplatňovania náhrady trov advokáta aj za úkon, ktorým je predžalobná výzva. Zákonodarca tak údajný nesúlad s ustanovením § 251 CSP odstránil novelou vyhlášky. Podotýkame, že novela nadobudla účinnosť dňa 15. 06. 2019, t. j. 3 roky po rekodifikácii civilného procesného práva (CSP nadobudol účinnosť dňa 01. 07. 2016). Keďže ZoUK nadobudol účinnosť až dňa 01. 02. 2017, zákonodarca pri tvorbe § 251 CSP z objektívnych dôvodov nepočítal s povinnosťou zakotvenou v právnom predpise (zaslanie predžalobnej výzvy), ktorý v tom čase ani neexistoval. Samotný nárok na odmenu za predžalobnú výzvu preto nepriamo vyplýva aj zo ZoUK, t.j. zo zákona. Neobstojí tak ani argument súdu, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu by bolo v rozpore s princípom *lex superior derogat legi inferiori*. Skutočnosť, že právnenému zástupcovi žalobkyne nič nebráni, aby tento úkon vyúčtoval svojmu klientovi, je irelevantná a nezbavuje súd zákonnej povinnosti postupovať pri určení výšky náhrady trov právneho zastúpenia v súlade so znením vyhlášky.

6. Uznesenie ÚS SR z 01. 02. 2018 sp. zn. IV. ÚS 83/2018: „Ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nemožno opomenúť ani skutočnosť, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, preto že mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (III. ÚS 481/2015, II. ÚS 78/03).“ V tejto súvislosti žalobkyňa považuje realizovanie daného úkonu za preukázaný, odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý vznikol v súvislosti s procesným presadzovaním uplatneného nároku, bez ktorého by nebolo ďalšie uplatňovanie práv žalobkyne možné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa žalobkyňa domáha, aby sudca okresného súdu zmysle § 250 ods. 2 CSP sťažnosti vyhovel a napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil a priznal žalobkyňi náhradu trov konania aj za úkon predžalobná výzva.

7. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

9. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

10. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Súd nepriznal v sťažnosťou napadnutom uznesení žalobkyni odmenu za úkon právnej služby - predžalobná výzva. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník správne neprihliadol na úkon právnej služby uplatnený žalobkyňou ako predžalobná výzva z dôvodu, že tento úkon nepovažoval v spore za účelne vynaložený s poukazom na ustanovenie § 251 CSP, pretože ide formálny úkon, ktorý nebol realizovaný v spore stranou sporu. Ustanovenie vyhlášky bolo s účinnosťou od 15. 06. 2019 doplnené o nové písmeno § 13a ods. 1 písm. d), za ktorý sa priznáva odmena za úkon právnej služby - predžalobná výzva, avšak ustanovenie vyhlášky, ktorá je len podzákoným právnym predpisom, nemôže zmeniť znenie ustanovenia § 251 CSP, v ktorom je jednoznačne vyjadrené, že úspešnej strane sporu možno priznať len trovy konania, ktoré vznikli v čase od začatia súdneho konania do jeho právoplatného skončenia, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom, kde patrí aj predžalobná výzva, nemožno považovať za trovy konania. Ďalej súd konštatuje, že vyhláška je vykonávací predpis k zákonu o advokácii a upravuje, za akých podmienok a akým spôsobom sa určuje výška odmeny advokáta a výška náhrad za poskytnuté právne služby (obdobný záver vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. 09. 2019, sp. zn. I. ÚS 207/2019).

15. Podľa bodu 34. predmetného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, trovy vynaložené účastníkom konania (sporovou stranou) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelné vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má sporová strana nárok na náhradu trov konania, pretože mala vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (IV. ÚS 83/2018, III. ÚS 481/2015). Ústavný súd zároveň konštatoval, že ...“ podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí)“. Okresný súd postupoval v súlade s citovaným právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky. Záverom súd uvádza, že vynaloženie trov konania na úkon predžalobnej výzvy nebolo hmotnoprávnou podmienkou na podanie žaloby, nebola preukázaná ani jeho účelnosť a napokon, zástupcovi žalobkyne nič nebráni, aby tento úkon vyúčtoval svojmu klientovi.

16. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/30/2021 z 26. 08. 2021: Zákonná definícia trov konania vyplýva z ustanovenia § 251 CSP a (okrem iného) hovorí o časovom úseku, počas ktorého je možné na vynaložené výdavky hľadiť ako na trovy súdneho konania. Podľa tohto ustanovenia musia odôvodnené a účelne vynaložené výdavky vzniknúť v konaní, teda v čase od začatia konania na súde do vydania právoplatného rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Konanie sa začína doručením žaloby, prípadne návrhu na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 156 CSP), a teda až od tohto procesného okamihu je možné hovoriť o trovách konania. Žalobca vynaložil náklady na predžalobnú výzvu pred podaním žaloby, preto s poukazom na vyššie citované ustanovenia Civilného sporového poriadku nie je možné považovať takýto výdavok za trovy súdneho konania. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že dňa 15. júna 2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v zmysle ktorej sa za úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy, nakoľko vyhláška je podzákoným právnym predpisom, naviac predmetná vyhláška č. 655/2004 Z.z. je vykonávacím predpisom k zákonu č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona a nie k Civilnému sporovému poriadku. Ak žalobca v odvolaní tvrdil, že predžalobnú výzvu je možné považovať za príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky, tak s touto argumentáciou sa odvolací súd v zásade stotožňuje, avšak z hľadiska predmetného odvolania do trov konania je táto argumentácia irelevantná, pretože žalobca si takýto výdavok ako príslušenstvo pohľadávky neuplatnil priamo v podanej žalobe a ako súčasť uplatňovanej istiny, ale si ho jednoznačne uplatnil v rámci náhrady trov konania (trov právneho zastúpenia).“

17. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na znenie ust. § 3 ods. 6 písm. d) z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „z. č. 307/2016 Z. z.“), je potrebné pripomenúť, že § 15 toho istého zákona odkazuje na ustanovenia CSP (vrátane § 251 CSP) a napokon, po postúpení veci okresnému súdu sa vo veci konalo podľa ustanovení CSP v súlade s § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z., preto je bezpredmetné odôvodňovať nárok na úkon predžalobnej výzvy poukazom na ustanovenia tohto zákona. Je len na rozhodnutí žalobcu, či pre uplatnenie svojho nároku bude postupovať podľa ustanovení CSP alebo ustanovení z. č. 307/2016 Z. z., pričom nie je podmienkou uplatnenia nároku v konaní pred súdom využiť najprv možnosť uplatniť si svoj nárok v upomínacom konaní.

18. Z úradnej činnosti súdu je pritom známe, že zástupca žalobcu aj v iných sporoch formuloval obsahovo takmer rovnakú výzvu, kde v záhlaví vymení len meno, priezvisko a adresu dlžníka, v jej obsahu zreprodukuje chronologicky, čo sa stalo s pohľadávkou žalobkyne, uvedie v nej výšku, ktorá nie je v čase vydania výzvy aktuálna s tým, že síce výzve dlžníka na úhradu dlžnej sumy, ale pre jej presné vyčíslenie má kontaktovať zástupcu. O takomto úkone nie je podľa názoru súdu možné hovoriť ako o účelnom, či kvalifikovane vyhotovenom, ak dlžník z jeho obsahu nemôže zistiť, aký dlh má vlastne splniť, pokiaľ sa chce vyhnúť súdnemu konaniu, čo má byť účelom predžalobnej výzvy.

19. Vzhľadom na tvrdenie žalobkyne, že v danej veci nie je možné uplatniť právny princíp lex superior derogat legi inferiori (ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily), súd uvádza, že CSP síce neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny advokáta za právne služby poskytnuté klientom, ale ako predpis vyššej právnej sily voči vyhláške obsahuje jednoznačné určenie časového horizontu, v ktorom pokiaľ vzniknú výdavky spojené s uplatnením či bránením práva, môže si ich strana sporu uplatniť ako trovy konania. V tomto prípade sú takými trovami konania trovy právneho zastúpenia, ktorých spôsob určenia a konkrétnu výšku už upravuje vyhláška (podzákonný právny predpis k § 251 CSP). Trovy právneho zastúpenia určené v zmysle vyhlášky môže súd priznať, len pokiaľ je ich vznik v súlade s § 251 CSP.

20. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že vyšší súdny úradník vzhľadom na platnú právnu úpravu, zistené skutočnosti a aktuálnu judikatúru postupoval správne. Súd preto sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu okresného súdu č. k.: 27Csp/69/2021-86 z 03. 01. 2022 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.